

Warszawa, dnia 17 października 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 10/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Marek Wojnar

protokolant protokolant sądowy Bartłomiej Sasin

przy udziale -----

po rozpoznaniu dnia 17 października 2019 r.

sprawy A. G. syna S. i L. ur. (...) w W.

obwinionego z art. 92 ust. 3 i 4 w zw. z Lp. 16 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 2 października 2018 r. sygn. akt II W 710/16

uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 45 § 1 kw i art. 5 § 1 pkt 4 kpw postępowanie w stosunku do obwinionego A. G. umarza; koszty postępowania w sprawie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI Ka 10/19

UZASADNIENIE

A. G. został obwiniony o popełnienie w dniu 28 października 2015 r. wykroczenie z art. 92 ust. 3 i 4 w zw. z Lp 16 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym

Sąd Rejonowy w Wołominie wyrokiem z dnia 2 października 2018 r. , sygn. akt V W 710/17 uznał obwinionego A. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stosując przepisy prawa obowiązujące w chwili jego popełnienia i na mocy art. 39 § 1 k.w. odstąpił od wymierzenia kary; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 zł tytułem opłaty i obciążył go kosztami postępowania w kwocie 50 zł.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca obwinionego.

Zaskarżył ten wyrok w całości na korzyść obwinionego i zarzucił mu: naruszenie prawa materialnego tj. art. 2 § 1 k.w. poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy w dacie orzekania względniejszą dla obwinionego była ustawa aktualnie obowiązująca z uwagi na fakt, iż art. 92 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym nie obowiązywał, gdyż został uchylony ustawą z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 3 września 2018 r.

W konkluzji apelacja wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. umorzenie postępowania, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie karalności.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca obwinionego popierając apelację wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności wykroczenia zarzucanego obwinionemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wniosek apelacji, poparty przez obrońcę obwinionego na rozprawie apelacyjnej, o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności wykroczenia zarzucanego obwinionemu na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. zasługuje na uwzględnienie. Karalność wykroczenia zarzucanego obwinionemu stosownie do art. 45 § 1 k.w. uległa przedawnieniu z dniem 28 października 2018 r. Przedawnienie orzekania (art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w.) będące konsekwencją przedawnienia karalności (art. 45 § 1 k.w.) stanowi ujemną przesłankę procesową skutkującą umorzeniem postępowania. W tej sytuacji należało uchylić zaskarżony wyrok i postępowanie w stosunku do obwinionego umorzyć.

O kosztach postępowania w sprawie orzeczono na podstawie art. 118 § 2 k.p.w.

Reasumując- Sąd Okręgowy orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.